

HuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen.
A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi:

„Nyelvében él a nemzet”
gr. Széchenyi István

Támgagárdei Tanácskozás

(2008. szeptember 18-21.)

Nagy izgalommal indultam Svédországba. Nem tudtam igazán mi vár rám, de éreztem, hogy a konferencia jelentősnek ígérkezik. Nem tévedtem!

A göteborgi repülőtéren megpillantottam egy táblát: „Magyar nyelvkonferencia”. Na, ez én vagyok! - gondoltam magamban. Ott másik két résztvevő is csatlakozott, és mentünk ki a Támgagárdei Magyar Házba. Ez egy tópart mellett fekszik, kb. 100 km-re Göteborgtól.

A tanácskozáson több országból vettünk részt: Svédország (6), Ausztria (3), Németország (1), Finnország (1), Lengyelország (1), Anglia (1), Hollandia (1), Kanada (1), Brazília (1) és Argentína (1). Az első napi tanácskozás után este szabad program volt, játszottunk, ismerkedtünk, nótáztunk.

Wurst Erzsébet, a Nyugat Európai Országok Magyar Szervezete (NYEOMSZ) oktatási felelőse vezette a tanácskozást, ő volt a szakmai szervezője. Szintén jelen volt **Kulcsár Szabó Enikő**, a Magyar Miniszterelnöki Hivatal (MEH) küldöttje és **Király Annamária**, a Magyar Oktatási Minisztérium küldöttje, **Dr. Németh Mária**, Győr, a Nyugat-Magyarországi Egyetem „Apáczai Csere János” Neveléstudományi Intézet igazgatója és tanára, **Kunckelné Fényes Ildikó**, Venezuela, a Latin-Amerikai Magyar Országos Szervezetek Szövetsége (LAMOSZS) elnöke és **Székely Győző**, Kolozsvár, tankönyvszerkesztő.

b. j.: Székely Győző (Kolozsvár), Kunckelné Ildikó (Venezuela), szerző, dr. Stuber György (Svédország)

Wurst Erzsébet köszöntésével nyílt a Tanácskozás. Kihangsúlyozta, hogy a **magyarság megtartása szempontjából a gyerekek a legnagyobb kincs**, és hogy mennyire nagy felelősség, hogy megőrizzék a nyelvet. Ezért annyira fontos a hétvégi óvodák, iskolák működése, a nyelvi képzés, a rendszeren kidolgozott tanterv, a nyelvi táborok, a szülő-táborok, a szülők tanítása (ezt én magamnak nagy betűkkel írtam fel, mert ezt itt nálunk igen fontos lenne figyelembe venni!). Nagyon kiemelte a pedagógusok képzését, hiszen csak úgy tudunk minőséget elérni, ha van kiképzés és nem „csak úgy” tanítunk, ahogyan éppen sikerül. Zárószavainak lényege az volt, hogy mennyire szükséges, mennyire kulcskérdés a **nyugati tanárok önzetlen munkája**.

Kulcsár Szabó Enikő és Király Annamária aláhúzták, hogy mennyire fontos, hogy a határon túli intézmények támogatása benne van a kormányprogramban. Céljuk mindenben segíteni, amiben csak tudnak, ami oktatási eszközt jelent.

Majd a résztvevők sorra bemutatkoztunk, és egyenként röviden ismertettük a helyi anyanyelvi oktatást.

Több előadást hallgattunk meg:

- Magyar óvodák
- Hétvégi iskolák
- Kétnyelvű iskolák
- Magyar felsőoktatás szórványban
- Anyanyelvi táborok
- Anyanyelvi oktatók továbbképzése

Kimondottan érdekes volt mindenkivel végighallgatni. Mennyire mások a felmerülő problémák, mennyi a különböző szempont aszerint, hogy melyik országba sodorta a sors a magyar származású személyeket. Fontos tudni, **hogy minden résztvevő Magyarországon született, s felnőttként hagyta el anyaföldjét. Én voltam az egyetlen, akinek nagyszülei jöttek el...** Megdöbbentem.

Íme néhány elhangzott alap gondolat:

☑ Szükség van egy közös tananyagra, ami a közös európai kerethez kell igazodjon. Mi ez a közös európai keret? Bármilyen nyelvet is tanul az ember, legyen az francia, német, spanyol, angol, lengyel, a szintek ugyanolyan fokozatú skálába vannak beosztva: 6 szint létezik, A1, A2, B1, B2, C1, C2. Ha én lengyelből a B2-es szintet szeretném letenni, az azt jelenti, hogy bizonyos problémákat, érzelmeket ki tudok fejezni. Bármilyen nyelven ez a szint ugyanazt jelenti. Itt külföldön tehát mi is ezekhez a szintekhez kell igazodjunk.

☑ A szintek alapos magyarázata:

☑ Módszertan fontossága, sokszínűsége. Szeretettel kell tanítani, készülni. Az óra legyen tevékeny, hiszen abból, amit olvasunk csak 10%-ot jegyzünk meg, de abból, amit csinálunk: 90 %-ot!

☑ Céltudatos oktatás fontossága: ha van egy vizsga, egy konkrét cél, az motivál, az serkent, ösztönöz a tanulásra. Ezért felmerültek az ECL vizsgák (*), érdemes letenni őket! (Ezt Dél-Amerikában is be kellene vezetni!)

☑ Sok vita volt a magyar identitásról, **hogy lehet-e az embernek „két identitása”?**

Nem értettem igazán, hogy ez egyáltalán miért vitapont? Hiszen szerintem egyértelműen lehet az embernek két hovatartozása, és ez nem kellene problémát jelentsen!

☑ Nyelvi táborok fontossága.

☑ Sokkal könnyebb Svédországban, Finnországban, ahol az állam támogatja az anyanyelv tanulását. Ha egy iskolában 5 magyar gyermek van, akkor az állam köteles heti 2 vagy 3 óra oktatást nyújtani nekik magyarul! Hej, de más lenne Argentínában, ha az állam támogatná a maganyelvi oktatást...

☑ Nagyon tetszett egy összehasonlítás a kétnyelvűség és a sport között. Ha több sportot gyakorlok, edzettebb vagyok, hát akkor legyünk okosak és vegyük észre, hogy a kétnyelvűség is edzettebbé tesz! Ne vonjuk meg gyermekeinket ettől.

☑ **Megszerettetni az anyanyelvet! Újra teremteni az értékeket.**

Ezek csak így villámgondolatok, de a lényeg érthető. Elhangzott Benedek Elek mondata **„Az állam nyelvét meg kell tanulnotok, de édesanyátok nyelvét nem szabad elfelejtenetek”** Ezt mindenkivel véssé a szívébe.

Másnap reggeli után két csoportra

Havi „HUFImondatt”:

„A gyökerek nem látszanak, de tudod, azok tartják a fát.” (ZK)

Olvasunk... és gondolkozunk:

...és légy résen, mindhalálig...

Ha október csak puha tavasz lenne, vagy odaáti kárpát-medencei hulló falevél - azonban ekkor szirmok sírnak, és ropogós levélzöngyök alatt idézzük a szomorú múltat is. Október volt akkor, amikor kapualjakban halmozták a magyar holtakat, amikor a világ megsiratta a nemes nép élni akarását. Nincs olyan, hogy ne jusson eszünkbe a Forradalom. Hogy ne rendezzünk illő megemlékezést. Október ilyen; lángol; kifolyt vértől vörösödik minden emlék. S akinek nem emléke, annak tiszteletreméltó örökséget jelent.

Az ember nem büszke egy háborúra, sem egy igazságtalan kormányfőre; nem emel emlékművet minden tettért, nem farag kopjafát minden sírra s nem mondat misét, jár búcsút minden halottért. De a földgömb egészét betakarhatná savanyúan büszke szavakkal, ha a Forradalmat és Szabadságharcot írná le minden magyar. Mert az egész Kárpát-medence nem elég könnymedernek, a magas csúcsok nem állíthatják el a fájdalomseleket; a kanyargó Duna mélyében pedig irgalmatlanul süllyednének el az igazságtalanság köveivel megrakott vágyhajók.

Október ma újból felrezen. És egy gyanús csendről, ill. a figyelmet elterelő apró polgári szikrákról beszél a magyar világ. *Légy résen, mindhalálig!* - mondjuk ezentúl, és rájuk a gondolatokat. Hol, hogy, meddig szükséges ez a félelmetes szolgálatvállalás? Meddig kell őriséget állni? Figyelni? Meddig tart a vigyázatban állás? Mikor távolodik el a veszély? Mikor pihenhet a magyar? Vajon mit válaszolnánk, ha ilyeneket kérdeznének tőlünk a fiatalabbak, azok, akik örökölték a gyászt, a szüntelen izgalmakat?...

Olyanok lennénk, mint az agyonlőtt épületek falai? Mutatjuk sebeink nyomát, hogy ne felejtse a világ? Seb ez, vagy józan valóság? Haragtartás, vagy történelem? Hozzánk tartozik, géneinkkel adódik tovább, nemzedékről-nemzedékre vesszük át 56-ot, Trianon-t, 48-at, és újra éljük őket, míg ápolgatjuk a telitalálatok helyeit!

váltunk szét. Tizen voltunk beosztva a tankönyv-kérdés megoldásához. A többiek más témákat vitattak tovább. Igen produktív nap volt. Összegezem az eredményt:

- Ki fogunk dolgozni egy kétnyelvű tankönyvet. Az alap kiindulópont az volt, hogy a gyerekeket korosztályokba osszuk, és hogy felhasználjuk a szórványban már meglévő tankönyveket, amelyek beváltak:

★ óvodás szint (még nem ír és nem olvas) 3-6 évesig.

★ 6-8 évesig. (ismerkedés a betűvilággal)

★ 8-10 évesig

★ 10-12 évesig

★ 12-14 évesig

- Minden korcsoportnak van egy koordinátora, aki az anyagot összeállítja, majd - a könyvszerkesztő felelősek ellenőrzése, megtárgyalása után - lektorálásra kerül a sor. S végül feldolgozása a különböző országok anyanyelvével, a nyelvtani összehasonlítás, magyarázata. Szerintem ez nagyon jó lesz a mi esetünkben itt, ahol már annyira sok a vegyes házasság, mert talán a szülők érdeklődését is

Október van, és szakad az elkésett tavaszi eső. Halk eső, fénylik tőle az utca, a fák lombja pedig korai karácsonyfamás, és ágaskodó rügyein csüngnek a lámpák fényétől üveggömbre világított mennyei könnyek.

Zólyomi Kati

Ó, szülőföld,
Nem fogadsz zászlókkal
És üdvözlőbeszédekkel,
Csak bölintasz köszönésemre
És elém tartod sáros utcáidat,
Csak elém tereled bábész gyermekeidet,
Öregasszonyaidat,
Alkonyati konyhák füstjét,
Fűszeres vacsorák szagát,
És így fogadsz.

És megengeded nekem,
Hogy azt mondjam:
Haza jöttem,
És megengeded,
Hogy megöleljem
Elfáradt öregeimet,
Mielőtt újra mennék,
Hogy megveressem a lovak tomporát,
És az ivóban
Kinyújsam lábam az asztal alatt
És hadonászok a füstben a többiekkel,
Mielőtt újra mennék.

Mindig kegyes vagy hozzám,
Aki csak hűtlen csavargó vagyok,
Felpattintod a világ fedelét
Hogy megmutasd,
Amit mindenfelé keresek.
Holdat gurítsz a főtér fölé
Az én gyönyörűségemre,
És arany tócsákká varázsolod, lám
A szekerektől felvert utakat,
Felém tereled a kutyák elnyújtott énekét
És pusztáid szagát,
Hogy majd a város dzsungelében
Eltévedt ebként kóboroljak
És keserű szájjal
Rágjam emlékeimet...

(Ladányi Mihály verse)

sikerül felkelteni, és kíváncsiak lesznek a nyelvre.

- Egy másik értelmes ötlet: **egy módszertani honlap megvalósítása**, ami mindenféle eszközt nyújtana azzal kapcsolatban, hogy hogyan lehet tanítani: ötletek, tapasztalatok, érdekességek. Remélhetőleg ez a honlap már novemberben meglesz.

*

Elrepült a két nap. Sokat dolgoztunk, de érdemes volt. Este megleptek minket egy koncerttel, svéd népzenei adtak elő. Gyönyörű volt.

Utána díszbe öltöztünk, mert a Tanácskozás igen elegáns vacsorával zárt, ahol megismerhettük **Bihari Szabolcsot**, a Svédországi Magyarok Szövetsége (SMOSZ) elnökét. Melegszívű szavakkal köszöntött minket. Ajándékba kaptunk egy svéd jellegzetességet, egy kristálygyertyatartót gyertyával. Miért fontos a gyertya? A svéd matrózokat várták vissza: minden ablakban gyertya égett, hogy ne tévedjenek el, hogy érezzék, hogy várják őket vissza...

*

BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

**„Nemzetek napja” a Szent László iskolában
Óriási kérdésekre egyszerű válaszok...**

Magyar hangulat - magyar íz

Eszembe jut Makovinyi Tibi és Truppel Mariann kollégáim-barátaim első olivosi látogatása. Akkoriban álltunk mi, Regösök első ízben ott előtűnk, a Szent László iskola nagytermében. Magyar néptánc-szimpoziumra jöttünk össze, 1993 vége felé. Most, sok év után, a népdal, a néptánc újból felrészelt az iskola falait.

Őszintén, meggyőződve és boldogan be kell valljam, hogy **tüneményes volt az ünnep, az „argentin-magyar nap”!** Velős, tartalmas, begyakorolt, vidám - és magyar! Néha gyötrődünk a dilemmák fokozataival, óriási kérdésekre keressük az ugyanolyan óriási válaszokat, viszont legtöbbször a megoldások mély gödrébe zuhanunk... Ezzel szemben egyes esetekben annyira kézzelfogható a válasz, mint ahogy hangzik ez a kérdés: *miért képes a magyar néptáncoktúra elkapni, elragadtatni nem magyarokat, idegeneket is?*

Válasz? Mert egyedülálló, virtuóz, érett és érzéki! Ezért könnyen elképzelhető, hogy a magyar néptáncot nem annyira szükséges „megmagyarázni”, hanem „megmutatni”

kell! Annyira tökéletes kompozíció a népzenevel való összhangja, hogy nem kell hozzá más: mágikus egységet alkotnak, és minden egészséges, befogadásra éhes lélek el szeretné sajátítani, miután megláthatta!

Másfél hónapon át dolgoztam egy tizenhét tagú tízéves Szent László diákcsoporttal, hogy a fentebb említett rendezvényen egy kis magyarpalatkai (mezősegi) koreográfiával mutakozzon be. Több kis csodát váltott ki a gyerekekből ez az idő. Elsősorban **azonnal eldöntötték, hogy „tetszik” nekik!** Az is történt, hogy néhányan észrevették a jellegzetes ritmust és megállapították, hogy sosem hallottak még ilyet. De volt olyan eset is, hogy egy kisfiú hangosan kijelentette: „viszket a háta” a zene felgyorsulása alatt! Ugye nem kell tisztáznom, ez mit jelentett? Egy kislány pedig azt mondta egyszerűen halkán: *Se me pone la piel de gallina, seño...* (vagyis: libabőrös lettem. A „seño” pedig a *señorita*, vagyis tanító néni kedves rövidítése).

A kis műsor több részből állt, és az egész nap alatt négyszer adták elő: kétszer reggel, a reggeli diákok, tanárok és szülők számára, és kétszer délután, a délutániaknak. Az iskola falai a diákok argentin és magyar vonatkozású munkáival voltak tapétázva; képernyők voltak itt-ott szétosztva, és szüntelen pörgött rajtuk a film s képzőzön; minden előadáson telt ház volt, és ismét csodá-

Szent László iskola: magyar népdal és néptánc

latos módon *nem lehetett a klasszikus, zavaró csevegést hallani*: mindenki figyelt, és hatalmas tisztelettel fogadta az előadók produkcióit.

Argentín és magyar népdal nyitott. A tehetséges Javier zenetanár magas színvonalú dob, gitár és furulya „zenekart” állított fel. A Zrínyi Kör aranyéveiben hallottam utoljára furulyán magyar népdalokat ilyen gyönyörűen! És magyarul énekeltek hozzá a gyerekek! Mégpedig fonetikusán olyan jó kiejtéssel, hogy majdnem minden szót érteni lehetett! „Süssünk, süssünk valamit” és „Virágéknál ég a világ” - voltak a kiválasztottak; ötven diák (ötödik, hatodik és hetedikese) hangocskája adta elő. Én nem tudom, hogy a jó hallásúak énekeltek-e és a többiek csak tátoztak-e hozzá, de egyetlen hang nem csúszott félre! Nagyon élveztem! Majd argentin „chacarera” követte, „pericón” táncszám (argentin palotástánc-szerű) és csattanónak a mi „mezősegi”.

Alig tudom itt szavakkal érzékeltetni legalább egy kis hányadát annak a tapsviharnak és brávózásnak, amivel a nézők megajándékozták a kis előadókat! Hát így

szüleik és diáktársaik előtt való sikerélmény. A két délutáni előadáson Bonapartian Edivel együtt felléptünk velük mi is, hogy az Iskola célkitűzését kihirdethessük: megalakul a Szent Lászlónak állandó magyar néptáncgyüttese, három korszakban: utánpótlás csoport (amely ezekkel a gyerekekkel indul, akiket már felléptettünk), középiskolás és végzett diákok csoportja, végül pedig a felnőtt csoport (szülők és tanárok). A kezdő együtteseket mostantól Benkő Sanyi kollégámmal fogom irányítani. E kezdeményezés egyik beindító mozzanata ez a bemutató volt, ezért készültek már el a szép mezősegi viseletek is a gyermekek számára.

Igen meghatározó döntés ez, hiszen sok nem magyar származású fog ezáltal bekapcsolódni a magyar népkultúra terjesztésébe, nem beszélve arról a tényről, hogy mennyire logikus az is, hogy a **Szent László iskolának reprezentatív magyar együttese legyenek.** Nagy a lelkesedés, s ha komoly munka van mögötte valószínűleg a célkitűzés hamarosan átvált igazi eredményre! **Zólyomi Kati**

CSODAPARTNER A CSODAHANGSZERNEK...

Úgy tíz éve lehetett, amikor egy gyönyörű, illatos tavaszi este a Főthyék tágas ebédlője görög színpaddá varázslódott el. Eppen akkor jártak itt először a KALÁKAK, s velük az akkor még teljes erejében működő **Kárpát magyar népi táncszínház** együttese, a **Forgószél bandánk**kal együtt, úgy 50 vendéget szórakoztatott két órán keresztül. Érdekes módon teljes természetességgel fonódtak egymásba a Becze-Gryllus-Radványiék különleges számai a Kárpát eredeti jeleneteivel.

A Főthy család és a vendégek önfeledten tapsoltak és végtelen kedvességgel hálálták meg az előadást. Akkor este kaptam meg hálából ajándékba Judithtól a cimbalmomat.

Visszaemlékszem, és Édesapám szavai jutottak akkor eszembe, aki mindig azt mondta nekem elmerengve, míg hallgattam velem a legszebb magyar melódiákat, hogy „nincs lágyabb, melodikusabb és magyarabb hangszere a drága cimbalomnál”.

Teltek-múltak az évek, s ez a szép régi cimbalom tündér kezei alá került, persze nem véletlenül. A cimbalmom (amelyen én magam még (?) nem tanultam meg játszani) megismert egy kistermetű, szőke, ragyogó szemű csodapartner: **Herencsár Viktóriát!** És e mester bizony életre hangolta! Aholgatta, csiszolta, fíradt testét annyira helyrehozta, hogy minden hang lágyolva emelkedik ki belőle. Több hangverseny szereplője lehetett, még a Colón operaházban is, a cserkészszállás díszvendégeként is, a Hány Jánosban pedig remekelt.

Viktóriát a cimbalom „keresztmamájának” kéne kinevezni. Nem egyszer beszélgettem vele erről - de sok másról is, és mondhatom, hogy benne értékes új barátom lettem. Nemrég együtt töltöttünk jó néhány órát. Sétáltunk, ettünk-ittunk, neveltünk, és elmeséltük egymásnak nemcsak művészi, hanem privát életünket is. Sok mindenben teljes egyhangúságra döbentünk. Összehasonlítottuk életeinket, családjainkat, a magyarországi és a Buenos Aires-i magyarságunkat. Kiderült még az is, hogy közös barátaink vannak, mint például Falvay Károly mester, Balogh Laci és Hortobágyi Gyöngyvér néptáncosok.

Viktória elmesélte, miként dőlt el, kezdődött karrierje. Hangja, tekintete, játékos keze mozgása is meglágyulnak, amikor a cimbalomról beszél. Nincs mentés: **a cimbalommal már feloldhatatlan kapcsolatban él,** s e szeretetet próbálja áttelepíteni tanítványai lelkébe. Az 1991-ben alakult Cimbalom Világszövetségének elnöke boldogan mesélte el nekem zenész élete részleteit. Csodálkoztam is: már láttam japánokat kalotaszegit táncolni, de kínaiakat cimbalmozni még nem hallottam. Viktória viszont őket is megtanította!

Azt a lehetőséget is átbeszéltük, hogy a közeljövőben meghívjuk Viktóriát cimbalomoktató tanfolyamra, fiatalok számára. Ha ez összejönne, már csak egy lépés hiányozna ahhoz, hogy akadjon olyan vállalkozó, aki majd játszik a cimbalmon egy szatmári csárdás vagy egy palóc verbunk és buktató eljárása alatt!

Az új magyarság az ilyen kapcsolatokra kéne fektesse minden energiáját. Nincs a földön még egy ilyen nép, akinek ennyire fejlett és vonzó zenekultúrája, élő népkultúrája és irodalmi kincse lenne, mint a miénk! Ez kell legyen az egyik összekötő erő, ebből születhet meg a mély kapocs, az azonoság, a közös terv, a magyar elkötelezettség. (ZK)

Minihufi

Gfoto.org

• Az Októberi Bierfest volt és lesz, azonban az érdekes az, hogy amióta ez a córdobai Villa General Belgranó-i sörtengerrel megöntözött néptáncosok találkozója létezik és ahogy telnek az évek, **hány generáció magyar néptáncos fordult már meg a főszínpad tábláin!** Most is ott volt a Regös, ha nem tévedek 17. alkalommal! Remek! Gratulálunk!

• A KÖRS megalakulása óta lassan már a negyedik évét koptatja. Továbbra is szüntelen gondolkodik, tervez, aggódik, de remélve bízik abban, hogy mindig lesz megoldás, kiút is! Most kihasználja a HUFI-t, hogy ismét kikürtölhesse üzenetét: kitartani, készülni, magyar cserkésznek lenni: **érdemes!**

• Nagy odaadással, gondos lelkiismerettel, izgalmas gondolatokkal készült a 2008-as Forradalom megemlékezése műsora rendezői gárdája. Ilyenkor mindig félbedredek az érzékeny szavak: a kimondottak - és a megtiltottak is. Minden esetre: az ilyen megemlékezésekre való munka felülmúlhatatlanul **magyar!** Hihetetlen értékekkel ajándékozza meg azokat, akik készítik és előadják! **Légy résen, mindhalálig!** (Beszámoló a következő számban. Szerk.)

• A II. Rákóczy Ferenc cserkészotthonunkat meg kellett védenünk! Furcsán hangzik ez, de bizony így van! Új zárok kerültek az összes külső bejárataira, s ezentúl **mindig zárva lesz,** kivéve, természetesen, amikor cserkészfoglalkozás vagy néptáncgyakorlat történik! Mindig szép rendben és tiszta lesz, nem tűnnek már el a fogásokra akasztott dolgaink, nem mehetnek be idegenek. Egyáltalán: csak arra lesz használva, amire szánva van: **cserkészetre és**

A Tilinkók, akik először vettek részt az Oktoberfesten, büszkén lobogtatták a magyar zászlót a résztvevő nemzetek felvonulásán Gfoto.org

néptáncolásra! A kevés kulcsmásolat nem áll bárki rendelkezésére, csak különleges engedéllyel lehet hozzájutni. Ezeket a kulcsokat a körzet parancsnoka és a csapatparancsnokok, valamint a táncosport vezetősege tartják maguknál és kezelik.

• Kedves Pillerné, Évabá! Köszönjük soraidat! Tudjuk azt is, hogy minket is örökre fogadtál, cserkész és nagymama szíved legbelsőbb mélyébe! Ölelünk és szeretünk! További jó munkát! HUFI.

• Jó hírek érkeztek be lapzártakor! Brazíliában is megalakult egy magyar gyermek néptáncgyüttes! „Sarkantyú” névvel kezdi rendszeres foglalkozását Kiss Tomi és Beatrix pántlikás táncosok irányítása alatt. Ahogy illik, szülői értekezletre hívták be az új kis táncosok családját. Nagyon sok kitartást, türelmet és még több szerencsét kívánunk nekik innen Buenos Airesből! És természetesen, már előre gratulálunk a józan és szükséges kezdeményezéshez. (ZK)

HUNGARIA
ASOCIACION HUNGARA EN LA ARGENTINA

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET
Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos
4799-8437 4711-0144

ELNÖK: ZÖLDI MÁRTON
mzoldi@dls-argentina.com.ar

Vezetőségi gyűlések a hó 1., 3. és 5. szerdáján. Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján. **Titkárság:** Kedd-szombat 18-21.30-ig. Vasárnap 12.30-16 óra.
Étterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig. Hétfőgőz ebéd és vacsora. Asztafoglalás Sr. Omar

LELKI SARKOCSKA

ha magyarnak érzed s vallozd magad!

Légy résen, mindhalálig!

SZÉP ÉLET, CSERKÉSZÉLET

Szótár, pumi és aprópénz kell hozzá!

Magyarországon rövidítene, csonkítanak, számunkra legtöbbször csak megfajthatatlan betűrétegekkel kommunikálnak. Csak az tud így beszélni, aki ott él... Viszont nekünk is vannak ködszerű „kezdőbetű-szavaink”! Mert van a HHL, a KMCSSZ, vagy DJT, ÖVT, STT, KÖRS, és újabban egészségesen beidegződött a VEKI, valamint e sorok főszereplője, a VAK!

Tessék! Ez utolsót kibontom előttetek, kedves *nem olivosi* aktív cserkészolvasók: **Városi [körzeti] akadályverseny!** Ez már ui. annyira hagyománnyá nőtte ki magát, hogy nélküle elképzelhetetlen a cserkészéletünk.

Több stílusú akadályverseny van, s mindig változó keretmesékkel lepi meg a résztvevőket. Hol két-három napos, hol rövidebb, a természetben vagy belvárosban, közel vagy messzebb, minden esetre **kalandot és csoportos vetélkedőt** igényel.

Az idén azt tűzte ki célján a KÖRS, hogy a csapatok tagjai s vezetői azzal a városnegyeddel ismerkedjenek meg mélyebben, ahol mindnyájan (majdnem mindnyájan) élnek-laknak is: **az északi zóna folyó menti városrészeivel!**

Huszonegy órás program készült: szombaton déltől estig, maga az akadályverseny. Sátorozás (benavidezi Honfi család villája nagy kertjében), nagy közös táborfűz, s másnap reggel mozgékony játéksorozat után haza.

Néhány apróbb részletet mesélnék el az olvasónak, hogy elképzelhesse az egyes helyzetekből adódó különleges hangulatokat. Az irány Olivos egy idegenforgalmi vasútjáratának (Tren de la Costa) egyes állomásait és azoknak környékét vette igénybe. Forgószínpadszerű haladással mentek át az őrök az összes megszabott akadályon, ahol cserkészvezetők várták

őket korosztályokra mért, változatos feladatokkal. Négy cserkészkorú őr, két vezetői őr, két kiscserkész őr, körzeti szervező őr és az állomások vendégvezetői.

Bizony, nagy megmozdulás egy ilyen kirándulás! Izgalommal jár, hatalmas felelősséggel megfűszerezett rendezvény, hiszen a mai utcai bizonytalanság sok mindent korlátol.

Viszont ez az egyik feladata a cserkészletnek éppen ez: megteremteni bizonyos kereteket, hogy a **tagok feltalálják magukat a városi környezetükben is**, hogy nemcsak a táborozás alatt, hanem az utcákon is felelősségteljesen mozogjon az őrvezető a rábízott gyerekekkel. Ehhez ismernie kell a környéket, az utcák neveit, a vonatok és autóbuszok járatát (ehhez kellett az aprópénz, az, ami manapság annyira hiánycikk minden argentinak, mert egyszerűen *nincs* elég pénzérme forgalomban), mindezt úgy, hogy egyidejűleg feladatokat is kell végezzen, egy megszabott időn belül!

Ilyen követelmények nyomása alatt járták be a cserkészeink például a Vicente López-i „Reserva ecológica-t” [természetes parkot]. Érdekes volt, mert a fogadó parkőr maga is cserkész volt, és argentin

cserkészcsoporthal is összefutottunk a szép, védett terület kis ösvényeit járva. Az egész területet (több hektáros dzsungel, hatalmas tóval, hidakkal, madár, rovar és állatfajtaikkal) egy mesterséges rakpartra telepítették. Önkéntes természetszerető vállalkozók dolgoznak benne, tartják rendben, mivelhogy ez a terület „senkié”: a feltöltött partrész nem is szerepel a térképeken, sem az államé, sem nincs privátulajdonban. Tipikus argentin „jó-pofaság”. A gyönyörű hely egyszerűen „nem létezik”, mesélte vidáman a cserkész parkőrünk. Meg is állapodtunk vele, hogy a magyar cserkészekkel „bejárunk” majd segíteni nekik.

Aztán az egyik vasútállomás peronján elhelyezve volt egy régiségi piac megfigyelésre; volt Múzeumlátogatás, kérdések megfűszere, nagy terek és műemlékek részletes felderítése, mesefogalmazás, tereprajzok készítése, méretek és távolságbecslés, fényképezés, s **mindez a keretmese hangulatában**: Fekete István jól ismert regényéből, a „Bogánccs”-ból merített főszereplőkkel. Egy elveszett PUMI kutyust kellett megtalálni!

Estére, éhesen és fáradtan az egész társaság találkozott vacsorára - két hatalmas gulyásleves kondért ürítettünk ki percek

alatt - és a hagyományos táborfűzre!

Édes volt a tűzgyújtástól a szeretetkörig. Képzeld el a kedves olvasó, hogy egyetlen kiscserkész sem aludt el! Végig élveztük mindnyájan. Utána még folyt a hangulat hajnalig a meleg lángok és izzó parázshalom mellett, és miközben a picik már aludtak, a KÖRS tagjai tüzetesen átbeszélték a vasárnap reggeli folytatást: óriás kimjáték és népdalvetélkedőt tartottunk, más játékokkal vegyítve.

Voltak persze nyertes őrök, amelyek - mire az olvasó kezében tarthatja ezt a beszámolót - már szépen megkapták szóbeli és tárgyi kitüntetésüket.

Igazából most zárónak csak azt szeretném kihangsúlyozni (igenis, még egyszer!), hogy **a cserkészlet mindenkori foglalkozásrendszere változatlanul egészséges**. Néha drága ártatlanságokkal, máskor viszont a legmélyebben átgondolt nevelési eszközökkel tanítja és szórakoztatja az embereket: apróságokat és felnőtteket, serdülőket és egyetemistákat egyaránt.

És mégsem sablon. Gondolkozzunk rajta.

Jó munkát!

A KÖRS nevében

Zólyomi Kati cst.

A 39 sz. Magyarok Nagyasszonya Icscs.

a Corrientesi nyári táborát mutatta be

Érdekes volt ott lenni és megnézni!

Rég éreztem magam ilyen kellemesen meglepve, megtisztelve. Felelevenedett bennem az az idő, amikor én magam tizenöt-tizenhat évesen, vezetőimmel együtt beszámolókat készítettem. Ezt is csak azért említem, mert a **leánycserkészek 2008-as táborának beszámolója** olyan volt, minden hozzávalójával, mint azok a beszámolók: otthonias, hangulatos, egyszerű de precíz, vidám és lényegében cserkészies!

Mindenen látszott a készülés, s a mi a leglényegesebb: a lányok programja, mind az élő jelenetekkel, mind a filmvetítéssel és a kosztal bevonta a szülőket és más vendégeket. Így mindenki része volt az érdekes nyári cserkészesemények elmesélésének.

A Hungária nagyterme dzsungel-jelleget kapott a jópofa díszítéssel. Pálmafák, vadállatok (babák persze), tábori konyhasátor és előtte tábori asztalka (rajta

százzal az *empanada*-k, amiket velünk, szülőkkel vitettek), a színpadon is sátor állt, miközben a vezetők a keretmesehez illő öltözetükben jelentek meg. Magyar és csapatzászlókat vontak fel; a vetítést pedig két részben sugározták, mivelhogy a szünetben történt az „evés” és „mátézás”.

Egy pillanatig sem csökkent a folyamatos hangulat; neveltünk, meghatódtunk, tapsoltunk és élveztük! A film roppant izlésesen volt összeállítva. Jók voltak az elhangzott szövegek, remek az aláfestő zene, eredeti módon mutatta be az összes résztvevőt, de a vadregényes táborhelyet is. Voltak olyan sikerült filmpillanatok, hogy egész őszintén ott éreztem magam, köztük! Így kell ez, lányok! Gratulálok!

Nem akarok negatív lenni, viszont nagyon de nagyon sajnálom, hogy ilyen kevesen jelentek meg, mert pontosan egy ilyen szuper-cserkészbeszámoló **a megmaradást bizonyítja, jövőt épít és összeforrasztja a szíveket!**

Hol volt a kolónia ezen a napon? És a szülők? Csak foghíjasan. És a fiúcsapat vezetői-tagjai? (három-négyen voltak ott).

Tudom, ezt már mondtam, nem is egyszer: a fiatalokat **JELLENLÉTTEL** is kell támogatni! **Mindegy hány** (mert sok van) **rendezvény van évente, a fiatalokéra annál is inkább el kell menni! Ez lelkiismeret-kérdés és magyar felelősségvállalás!**

Köszönöm szépen, hogy ezt ismét (sajnos) kimondhattam.

Cserkészszeretettel

Zólyomi Kati cst.

AKADÁLYVERSENY FILLMOREBAN (USA)

Tanulságos, emlékezetes élményt nyújt a cserkészek az évi akadályverseny. Nemcsak cserkész tudását kell egy kerettörténet szereplőjeként felhasználnia, hanem átéli a magyar történelemnek egyik szakaszát.

A Sík Sándor Cserkészparkban a kerettörténet az 1848-as szabadságharc volt. Megismerték a versenyzők Kossuth Lajost, Jókai Mórt és Petőfi Sándort. Tudomásul vették feladataikat, és Görgey Arthur parancsára máris indultak azoknak eleget tenni. Két akadálypálya volt: az egyik a fiatalabbak számára, a másik az idősebbek, tapasztaltabbak próbatételére, ötletes, a szervezők által jól kigondolt akadályokkal. Már hónapokkal azelőtt minden csapat megkapott egy füzetet, amelyből megismerhették 1848 szabadságharcának előzményeit, részleteit. A gyakorlati cserkész tudást pedig az év folyamán, a csapatok rendszeres összejövetelein, kirándulásain, táborain sajátították el.

Este, vacsora és istentisztelet után, 230 magyar cserkész gyűlt a hatalmas táborfűz köré. Másnap került sor a díjkiosztásra, ahol Kossuth Lajos és az akadályverseny szervezői kitüntették a legjobb eredményt elért őröket.

(Dömötör Gábor beszámolójából összegezve HKZS)

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

ÉDESANYA

Itt Argentínában október volt az édesanyák hónapja. Ilyenkor ünnepejük meg őket a déli féltekén. Magyarországon májusban, de mindenhol akkor, amikor melegedik az idő, amikor sok a virág, amikor csiripelnek a madarak... nem véletlen!

Drága és gazdag anyanyelvünk már megint különös szóval ajándékoz meg minket: ÉDESANYA. Nem édes anya. Édesanya! Egy szó. Mert sok más nyelven lehet sok mindent édesíteni, mint például az otthont (sweet home), az álmokat (dulces sueños), még az életet is (la dolce vita). Még angolul is meg lehet külön édesíteni az anyukát meg az apukát (sweet mom, sweet daddy). Csak magyarul nem, mert már egymagában, egy szóval, már édes.

Senki nem mondja azt, hogy „édes édesanya”. Bár magyarban is külön kell mindent megédesíteni: Istenünket, Hazánkat, a kisgyermeket és a kiskutyát. Csak az édesanyát nem. „Ő” már amúgy is édes, mert a magyar nyelvben már eredetileg annak keletkezett. Tudtommal kizárólag a magyar nyelvben. Vagy talán tévedek? Más nemzetiségű embernek is lehet édesanyja? Vagy csak édes anyja? Mert az más...

Elgondolkoztam azon, hogy mennyire változik az édesanya szerepe a gyermekei életében:

- A kisgyermek ragaszkodik édesanyjához, kétségbeesik, ha elmegy, szüksége van védő karjaira, ölelésére.

- Majd serdülőkorban megváltoznak a viszonyok. Mi, édesanyák, szeretjük őket, és tiszta szeretetből próbálunk irányítani, tanácsot adni, útba igazítani... Ők viszont úgy érzik, hogy nem értjük őket, hogy nem adunk elég szabadságot, olyat is hallottam, hogy megfojtjuk őket... de mindent csupa szeretetből, mert édesanyák vagyunk, mert úgy szeretnénk értük tenni, mert úgy gondoljuk, jobban tudjuk, mint ők, hogy nekik mi a jó. Csakis jót akarunk! És az idő múlása végül azt mutatja, hogy az édesanyák általában nem tévednek, hogy tényleg látják, felmérik a helyzetet és tudják, hogy mit javasolnak, mondanak. Csakhogy egy serdülő magától szeretne rájönni, és magába zárkózik. Ő szeretné felfedezni a világot. S az édesanya ezt is figyelembe kell vegye, megértse és észrevegye, hogy mikor álljon félre.

Felnőtt korunkban újra az édesanya közelébe jutunk, újra rátalálunk.

Milyen szépen írja ezt le Weörös Sándor!

Termő ékes ág, te	Gyermekségem gazdag
Jó anya,	Asszonya.
Életemnek első	A kamaszkor töled
Asszonya,	Elkuszált,
Nagy meleg virágágy,	Szemem a szemedbe
Párna-hely,	Nem talált.
Hajnal harmatával	Így tűnődtem: „Mért szült,
Télt kehely,	Mért szeret,
Benned kaptam első	Ha örökre élni
Félszemet,	Nem lehet?
Szívem a sziveddel	Énmiattam annyi mindent
Lüktetett,	Ől, tetem!
Én s nem-én közt nem volt	Mért nem tett a hóba inkább
Mesgye-hegy,	engemet!”
Benned a világgal	A kamaszkor töled
Voltam egy.	Elkuszált,
Álmom öbleidbe újra	Férfiszívem újra
Visszatér -	Rád-talált
Álmom öbleidbe újra	Férfi-szívem a szivedre
Visszatér!	Rátalált,
Alabástrom bálvány,	Megköszön most perctet, évet,
Jó anya,	És halált.
Életem hatalmas	Álmom karjaidba
Asszonya.	Visszatér,
Szemed Isis lazur-fénye,	Álmom karjaidba
Tiszta szép,	Visszatér...
Hajad Pallas bronz-sisakja	Erős ház, szép zászló
Színe ép.	Jó anya,
Csak arcodon lett keményebb	Sorsomnak nyugalmas
Minden árny,	Asszonya.
Mint a délutáni égen	Majd ha cseppig átfolyt rajtam
Vércse-szárny.	Mind a lét,
Első szép játékom,	Úgy halok az ős-egészsébe,
Jó anya,	Mint beléd.

AZ ÚJ „MAGYAR” ÉLETÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítóinktól: Espinosané Dr. Benkő Teri cst. és Espinosa José Vicente st.

KIALVÓ FÉNYEK - VAGY MÉGSE?

Kedves olvasóink talán még emlékeznek a tavaly októberi számban megjelent beszámolóinkra. Akkor a 21. Mesterségek Ünnepeéről írtunk. Idén is megszervezték ezt a kihagyhatatlan népi vásárt, a huszonkettediket, a reneszánsz jegyében.

A szervezők: Népművészeti Egyesületek Szövetsége (www.nesz.hu), nemcsak ezt az ünnepet szervezik, de talán ez a legismertebb. Idén augusztus 16-tól 20-ig rendezték meg. Így öt napon át nyílt lehetőség a mesterségekkel találkozni, a változó programokat megnézni.

Térjünk vissza csak a nevére: mi egy mester? Ki is egy mester? Az értelmező szótár a következőket írja: iparos, kézműiparos, szakember; szakértő, művész; tanító, oktató.

Mi történik, ha a mester nem talál tanoncot, akinek mesterségét átadja? Ha csak a „diplomás” ember számít embernek, és a mester már nem hordoz magával semmilyen tekintélyt? Ha rohanó életünkben nem becsüljük meg a sok óra munka eredményét, mert az ipari verzió negyed annyiba kerül?

Akkor sajnos napról napra kevesebb lesz a mester, és

velük együtt elvész mesterségük és magyar tudatunknak egy része.

Az idei ünnepen, miközben sétáltunk a várban, észrevettük, hogy a mesterek nagyjából ugyanazok, mint az előző években. Sokan nagyon idősök már. Egy csipkeverő asszonytól megkérdeztem, mennyi idő alatt készíti el egy csipkét: - Hát, a nehézségtől függően kb. 20 cm egy napi munka, 8-9 óra. Türelmesen dolgozott tovább cérnaival, kezei elmúlt idők csipkéjét varázsolták elő. Annál a standnál alig volt valaki 60 éves kor alatt. Szerintük több év kitanulni ezt a mesterséget. Több toborozó programmal próbálják fiataloknak megtanítani ezt a kihalóban lévő, gyönyörű mesterséget.

A vásár egyik sarkában rábukkantunk egy négy jurtaból álló táborra. Ők a művészetükön kívül iskolájukat is népszerűsítették. Az iskola célja a kézműves hagyományok újjáélesztése. Ők a Népi Kismesterségek, Szolgáltató Mesterségek Szakiskolája. Milyen szakot lehet választani ebben a középiskolában? Bőrtárgy készítő, faműves, fazekas, kosárfonó-fonottbútor készítő, szőnyegszövő, és nemezkészítő.

Nem tudom hogyan álltok ti, de mi olyan kedvet kaptunk hozzá! Kíváncsiskodni és a többi lehetőségekről olvasni a következő honlapon lehet: www.adymk.hu

Nehéz időkben élnek a mesterségek, de vannak, akik harcolnak értük, értékelik őket és megismertetik másokkal.

Szerintünk magyarságunknak szerves része, értékeljük kellő módon. És persze elvezzük szépségét!

ZIK VEZETŐSÉGI HÍREK

Szerk. megj.: Sajnos anyagtorlódás miatt nem tudunk rendszeresen és kiadósan a ZIK Vezetőségének gyűléseiről beszámolni, ahogy megérdemelnék.

„Olyan kevesen vagyunk, hogy a műveletlenség luxusát nem engedhetjük meg magunknak”. (Kodály Zoltán)

A „Háryzik a ZIK II”: közelebb hozta a művet. Szept. 20: Herencsár Viktória cimbalom bemutatása a ZIK-ben: nemcsak művészileg, de pedagógiailag is értékes és kiváló előadás volt. Szept. 29. Háry előadás (Auditorio): 25 diákunk jött el a ZIK meghívottjaként. Az előadáson a gyerekek/fiatalok nagyon jól viselkedtek. Okt. 26-án lesz a hagyományos Forradalom-tiszteletadás: összeállítása és levezetése Zólyomi Kati. Részt vesznek: KÖRS tagjai, ZIK tanárok és diákok. L. Benedek Zsuzsi könyve

bemutatása: „Írjunk Magyarul” és „Beszéljünk Magyarul I-II-III”: már nyomdában! Bemutatása okt. 26-án. Óvoda működése: A téli szünet után kevesen jártak. A kicsik szépen haladnak a gondos óvónők irányításával. Évzáró: nov. 22 de., ebédrel egybekötve. Programfelelősök: Bella-Bori-Rita, a csoportok szerepelnek. Kerekes Marci bemutatja a KMCSZ Olvasási külön próbarendszerét a magyar nyelvű olvasás serkentésére (2009-től ZIK tanterv része). 2009. ZIK Naptár: Anni már lelkesen állítja össze, többen vállaltak egy-egy hónapot. Ösztöndíjprogramok: Vizsgáztatás nov. 22. Győrtött lehetőség van nyelvtáborra a mi nyarunk alatt. A 2010-es csoportnak nagy segítséget nyújthat! Aktuális eszmecsere: Hogyan használjuk a cserkészethet a két nyelvű beszédet, mikor magyarul, mikor csak spanyolul? Az őrsi foglalkozás levezetése egyre nagyobb gond a cserkészek gyengülő magyar nyelvismerete miatt.

(Összefoglaló szept.-okt. HKZS.)

TANÁCSKOZÁS

...folyt. az I. oldalról

Most nálam is ég a gyertya, nem az ablakban, hanem az asztalon, és lángja emlékeztet arra, hogy mindenhol a világon harcolnak azért, hogy a magyar nyelv, a magyar nemzet tovább éljen. Mi is ezt tesszük, és így közösen nagyobb értelme van! Újra és újra ez a csoda-szó merül fel: ÉRDEMES. Egyedül, külön-külön nehéz feladat, viszont a közösség erejével, együtt: LEHET. Ezt a gondolatot Iklódy Gábor, a svédországi magyar nagykövét díszbeszédében remekül foglalta össze. Idézem:

„A beolvadás, az anyanyelvi kultúra és ezen keresztül az identitástudat lassú lemorzsolódása valamennyi szórványban élő közösség számára óriási kihívást jelent... Az utódok, a már itt született második és harmadik generáció számára azonban már sokkal nehezebb a nemzeti gyökerek megőrzése. Magyarságtudatuk továbbörökítése, anyanyelvük ápolása állhatatos és kitartó munkát, nagy odaadást igényel. Különösen a vegyes házasságok esetében ez bizony gyakran nehezen megoldható, főként, ha a családok magukban próbálják ezt egyedül megoldani. A közösség összetartó ereje, segítsége felbecsülhetetlen értékű kincs.”

Köszönöm a NYEOMSZ-nak a meghívást, köszönöm a svédországi kedves vendéglátást! Most pedig álljunk neki a munkának!

(*) A „European Consortium for the Certificate of Attainment in Modern Languages” (ECL) a legismertebb nyelvvizsga Európában. A Balassi Bálint Intézetben a mi diákjaink is ezt a magyar vizsgát teszik le. Tavaly óta pedig már itt, a Szent László Iskolában is le lehet tenni ezt a magyar vizsgát.

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL

(összeállítja Kádárné B. Anikó)
Club Hungária - Pje. Juncal 4250, 1º piso,
Olivos - 4799-8437
Nyitva tartunk péntekenként 19 - 21 óráig

- 92 Ponson du Terrail: A rejtélyes örökség
- 147 Heuer, Hane: Brazíliai kaland
- 388 Szabó Lőrinc összegyűjtött versei
- 519 Kellner Dániel dr.: A Nobel-díjas orvosok élete és munkássága
- 1072 Fűrj Lajos: Az arácsi csodakút
- 1208 Kuncz Áladár: Felleg a város felett
- 1476 Maugham, Somerset W.: Első személyben
- 1618 Zahn, Leopold: Asszony a császár ellen (Mme de Staël)
- 1824 Kodolányi János: Vilma három szerelme
- 2149/50 Germanus Gyula: Allah, Akbár I.-II.
- 2563 Krúdy Gyula: Az utolsó várkisasszony
- 2688 Zuckmayer, Carl: Farsangéji gyónás
- 2857 Bibó Lajos: Vihartvetők
- 3083 Lampedusa, Guiseppe T. di: A párdúc
- 3621 Tótfalusi István: Operamesék
- 4027 Knight, Eric: Lassie hazatér
- 4114 Mann, Heinrich: Ronda tanár úr (Der blaue Engel)
- 4424 Péterffy Ida: Kis történetek nagy zenészekről
- 4638 Rejtő Jenő: A megkerült cirkáló
- 4896 500 év humora (magyar szerzők vidám írásai)

En castellano

- S- 30 Kramer, Samuel Noah: La historia empieza en Sumer
- S- 43 Vaszary, Gábor: Kuki
- S-159 Herczeg, Ferenc: Los Gyurkovich – Historia familiar

DVD

- DVD-13 Kölcsönlakás (Kabos László, Kállai Ilona) Pikáns komédia
- DVD-14 Kulcsár & haverok – Tényleg hülyének néznek minket? (A tiltott film)
- DVD-15 Szabadság, szerelem: 1956 (Fenyő Iván, Csányi Sándor, Dobó Kata)